

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાસ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૪ થું. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૩. જેઠ. અંક ૧૧ મા.

પ્રભુ સ્તુતિ

(શાર્દૂલવિકીરિત)

જે ચિંતામણિરૂપ ભક્ત જનના જે ધર્મ ^૧આરામના;
છે ^૨આરામિક ભવ્ય ^૩પંકજ તણાં જે સૂર્ય છે ^૪ધામના;
જે મિથ્યાત્વ ^૫નિશાતણું ^૬તમ હરે ^૭ચંદ્રોપમા ધારતા,
તે શ્રી વીર જિનેશને પ્રણમિયે સદ્ભાવના ભાવતા. ૧

બોધાષ્ટક.

વસંતતિલકા.

જે ધર્મથી વિમુખ થઇ ^૧ભવમાં મચ્યોરે,
જે શુષ્ક ઇન્દ્રિયતણાં વિષયે મચ્યોરે;
જેણે નહીં હૃદયમાં શુભ ભાવ ભાવ્યો,

૧ ખાગ. ૨ ખાગવાન. ૩ ભવ્ય પ્રાણીરૂપ કમળમાં. ૪ તેજના.
૫ શત્રિતું ૬ અંધકાર, ૭ ચંદ્રની ઉપમાને, ૮ સંસારમાં.

૧૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

- તે પામરે 'મનુજ જન્મ' બધો ગુમાવ્યો. ૧
 જે જ્ઞાનનો પરમ લાભ કદિ ન લેતો,
 જે વિત્તવાન બની દાન જરા ન દેતો;
 જે પ્રેમથી સ્મરણમાં જનને ન આવ્યો,
 તે પામરે મનુજ જન્મ બધો ગુમાવ્યો. ૨
 સત્કીર્તિવાન જગમાં ન થયો કદી જે,
 પૂરો પ્રમાણિક બન્યો નહિ લોકમાં જે;
 જે નિત્ય દુર્જન તણ્યાં ગણમાં ગણાયો,
 તે પામરે મનુજ જન્મ બધો ગુમાવ્યો. ૩
 જે નિંદા કામ કરતાં અટક્યો ન ચિત્તે,
 જે લોભમાંહિ લપટ્યો મન રાખી ચિત્તે;
 જે જન્મની સફળતા કરવા ન કાંચ્યો,
 તે પામરે મનુજ જન્મ બધો ગુમાવ્યો. ૪

અપૂર્ણ.

ચિંતામણી.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(ગત અંક ૨ જાના પૃષ્ઠ પર થી શરૂ).

(મુનિ વૈભવ વિજયની ખીજ દેશના).

ભારત વર્ષીય જ્ઞાન મંદિર.

પ્રાતઃકાલનો સમય હતો. વર્ધ્ધમાનપુરની જૈન પ્રભા દેશનાના સમયની રાહ જોઈ રહી હતી. કેટલાંક સ્ત્રી પુરૂષો ઉપાશ્રયના આંગણમાં આમ તેમ કરતા હતા. કોઈ સારી જગ્યાના લોભથી વેહેલા આવી વ્યાખ્યાનશાળામાં દાખલ થઈ બેઠા હતા. કોઈ પોતાના નિત્યકર્મમાં ઉતાવળ કરતા હતા. કોઈ વેહેલા દિવસના વ્યાખ્યાનમાં પોતાની ગેરહાજરી થવાથી પશ્ચાત્તાપ કરતા હતા.

૧ મનુષ્યનો જન્મ, ૨ રાજામાં ૩ મનમાં ૪ પૈસામાં.

ચિંતામણી.

૧૪૭

કાઈ વેહેલા પરવારી પૂર્વના વ્યાખ્યાનની વાતો કરતા હતા.

જ્યારે વ્યાખ્યાનનો ખરાબર સમય થયો ત્યારે ઉપાશ્રયની વ્યાખ્યાન ભૂમિ શ્રોતાઓથી ચીકાર ભરાઈ ગઈ, અને પરમ પવિત્ર ધર્મ ચિંતામણિના ધારક મહામુનિ ચિંતામણિ વ્યાખ્યાનના આસન ઉપર વિરાજમાન થયા. શ્રોતાઓએ જય ક્વનિથી તેમને વધાવી લીધા. તત્કાળ પરિષદામાં શાંતિ પ્રસરી ગઈ. મુનિવરના મુખમાંથી હવે શું નીકળે છે, એ સાંભળવાની તૃષ્ણા રાખી શ્રોતૃવર્ગ ઉત્સુક થઈ રહ્યો. તે વખતે પ્રબલચંદ્ર, વિનોદચંદ્ર અને ખીજા સંઘના પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થો હાજર થઈ વ્યાખ્યાનના આસન આગલ બેઠા હતા. પ્રબલચંદ્ર શેઠ ગઈ કાલના વ્યાખ્યાનનું સ્મરણ કરી હૃદયમાં પશ્ચાત્તાપ કરતા હતા. “સંઘ અને સંઘના આગેવાનોનો ધર્મ” એ પૂર્વના વિષયનો બોધ પોતાને ઉદ્દેશીને હોય એવી હૃદયમાં શંકા કરતા હતા. અને આજનો વ્યાખ્યાન વિષય શો હશે એવો સંકલ્પ વિકલ્પ તેના શક્તિ હૃદયને ચિંતાતુર કરાવતો હતો, ત્યારે વિનોદચંદ્ર સર્વ બાબતમાં તેનાથી ઉચ્ચતરી રીતે વર્તી આનંદ મમ્મ થતો હતો.

પરમ પ્રભાવિક ચિંતામણિ મુનિએ મંગલાચરણ કરી નીચે પ્રમાણે પોતાનું વ્યાખ્યાન શરૂ કર્યું:—

દેવાનુપ્રિય શ્રાવક ગણ, આજે તમને એક નવીન બોધ આપવાની ઇચ્છા રાખું છું, જે બોધ ભારતવર્ષની સમસ્ત જન પ્રજાને ઘણેજ ઉપયોગી છે. ગઈ કાલે ‘સંઘ અને સંઘના આગેવાનોનો ધર્મ’ એ વિષય ઉપર જે વ્યાખ્યાન આપવામાં આવ્યું હતું, તે વ્યાખ્યાનનો સંબંધ હજી ચાલ્યો આવે છે. આજનો વિષય પણ એ વ્યાખ્યાનને લગતોજ છે.

સદ્શુભી શ્રોતાઓ, પ્રથમ તમારે તમારા હૃદયમાં હંમેશાં ધર્માભિમાન અને સ્વાત્માભિમાન રાખવાની જરૂર છે. તમારો ધર્મ કેવો છે? તમે કોણ છો? અને તમારું કર્તવ્ય શું છે? એ ત્રણ સૂત્રો તમારે ક્ષણે ક્ષણે યાદ કરી મનન કરવાના છે.

૧૪૮

ખાતમાનંદ પ્રકાશ.

તમારો ધર્મ જૈન ધર્મ છે. આ જગતના ઇતિહાસમાં પહેલું પાતું ભરતક્ષેત્રની કથાનું છે. આ અનાદિ અનંત સૃષ્ટિમાં યુગલીયાના સમય પછી માનવ જાતિના ઇતિહાસની પ્રથમ ખખર આપવાનું માન જૈન ઇતિહાસને છે અને પ્રાચીન કાલમાં આર્ય જાતિમાં શ્રેષ્ઠત્વ ભોગવવાની કીર્તિનો દાવો ફક્ત જૈનોજ કરી શકે છે. જગતના નિષ્પક્ષપાતી વિદ્વાનોની દૃષ્ટિ આગળ જૈનોના પુરાણ પવિત્ર પુસ્તકો પ્રમાણભૂત થયાં છે. જગતની કેઇ પણ પ્રબળ કરતાં જ્ઞાનબલમાં વધારે ચઢીઆતા જૈન વિદ્વાનો થઇ ગયા છે. જૈન વિદ્વાનોએ વિવિધ પ્રકારના લેખ લખી વિશ્વની મહા વિદ્યાને સારી રીતે આપાવી તેના અનિર્વચનીય ગુણો પ્રકાશ કર્યો છે. પ્રાચીન કાલની વાત તો એક તરફ મુકીએ પણ ચોરાજ સમય પેહેલાં વીર પ્રભુના સમય પછી થયેલા જૈન પંડિતોએ પોતાના બુદ્ધિબલથી ઇતર વિદ્વાનોને મહાત કરવાના અનેક દાખલાઓ મલી આવે છે. એવા જગત વિખ્યાત જૈન ધર્મના ધારણ કરનારા તમે શ્રાવક છો. પૂર્વના મહા પુણ્યોથી તમે શ્રાવક કુલમાં અવતર્યા છો. આવો ઉત્તમ વિચાર કરવાથી તમારામાં ધર્માભિમાન અને સ્વાત્માભિમાન પ્રગટ થઇ આવશે. અને તમે કોના સંતાન છો ? અને કઇ ધર્મભાવનામાં પ્રગટ્યા છો ? એ જ્ઞાન પણ તમારી પ્રતિભાની આગલ ખરું થશે.

પ્રિય શ્રાવકો, આજે મારે તમને તમારા એક ખાસ કર્તવ્ય માટે જોધ કરવાનો છે. તમે દીર્ઘ વિચાર કરી મનન કરશો તો તમારા આસ્તિક હૃદયમાં એટલી તો ખાત્રી થશે કે, આ સ્થાવર જંગમ વિશ્વની મહત્તા જ્ઞાન ઉપર રહેલી છે. જ્ઞાન એ એવી દિવ્ય શક્તિ છે કે, તેના પ્રભાવથી પામર જનો પણ પ્રભુતાને પામે છે. વિશ્વતા એક નાના ખુણામાં પ્રગટેલો માનવ પ્રાણી જે જ્ઞાનનો આરાધક થાય તો તે વિશ્વના ઉંચામાં ઉંચા શિખર ઉપર આવી શકે છે. એવી જ્ઞાનની મહાશક્તિનો પ્રભાવ અલૌકિક છે. એવા જ્ઞાનના જે પ્રકાર પડી શકે છે. દ્રવ્યજ્ઞાન અને જ્ઞાન

ચિંતામણી.

૨૪૬

વજાન. જ્ઞાન જ્ઞાન એ હૃદયનો થયેલો જોધ છે; તેની અવધિ કેવળ જ્ઞાન પર્યંત છે. દ્રવ્યજ્ઞાન એ અક્ષરમાલા અથવા વર્ણ પં- કિતથી પત્રાકારે મુકાયેલા ગ્રંથો છે. એ દ્રવ્યજ્ઞાન જ્ઞાનજ્ઞાનનું કારણ છે. દ્રવ્યજ્ઞાનનો અભાવ હોય તો સાંપ્રતકાલે જ્ઞાનજ્ઞાન મેલવી શકાતું નથી. અતિ પ્રાચીનકાલે દ્રવ્યજ્ઞાન વિના પણ જ્ઞાનજ્ઞાન મેળવી શકાતું હતું, કારણકે, તે કાલે લેખક્રિયાની પ્રવૃત્તિ હતી નહિ. પણ તે કાલના પ્રભાવને લેખ થઈ ગયા ઘણા સમય થઈ ગયો છે. તેથી અત્યારે તેનું સ્મરણ કરીને આપણે જ્ઞાનંદાશ્ચર્ય થવાનું છે. પ્રિય શ્રાવકભણ, હવે તે દ્રવ્ય- જ્ઞાનનું સંરક્ષણ કરવું, એ આપણું મુખ્ય કર્તવ્ય છે, વર્તમાન કાલે મુદ્રાયત્રોનો પ્રચાર ઘણો થઈ ગયો છે. વિવિધ જાતની વર્ણમાળા મુદ્રિત કરી શકાય તેવાં ઉત્તમ સાધનો આપણને પ્રાપ્ત થયાં છે, તે સાથે ઉચ્ચ જાતના પત્રો અને 'જ્ઞ'ધનો પણ હૃદયને પ્રસન્ન કરે તેવા પ્રવર્તે છે. આવા સર્વ સાધન સંપન્ન સમયમાં લિખિત અને મુદ્રિત પુસ્તકોનો સંગ્રહ કરી એક જ્ઞાન- મંદિર કરવાની જરૂર છે. પૂર્વકાળે તેવા જ્ઞાનમંદિરો અથવા જ્ઞાન ભંડારો આ ભારતવર્ષની ભૂમિ ઉપર વિરાજમાન હતા. ભારતના મહાન દેશના દરેક મોટા ભાગમાં દેવમંદિર, ધર્મમંદિર (ઉપાશ્રય) અને જ્ઞાનમંદિરની મોટા પાયા ઉપર પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવતી હતી. જેવી રીતે દેવમંદિરના અધિષ્ઠાયકને વિવિધ ઉપચારોથી પૂજવામાં આવે છે, તેવી રીતે જ્ઞાનના અધિષ્ઠાયકને ઉદ્દેશી જ્ઞાનની પૂજા કરવામાં આવે છે. જ્ઞાનમંદિરના અગ્રભાગે ચંદન, અક્ષત, પુષ્પ, ઘૂંપ અને દીપ વિધિ પ્રમાણે થતા હતા. તેવા જ્ઞાનમંદિરો સાંપ્રત કાળે વિલુપ્ત થઈ ગયા છે, તેનું કારણ માત્ર યવનલોકોનો રાજ્ય કારોગાર હોય, તેમ લાગે છે. તે શિવાય મિથ્યાત્વી રાજ્યો- ના ગુરુઓએ પણ જૈન જ્ઞાનમંદિરોનો મોટો પરાભવ કર્યો હતો. અને તેને લઈને ભારતવર્ષની જૈન જ્ઞાન સમૃદ્ધિ ભૂમિગૃહ

૨૫૦

જ્ઞાતમાન ૬ પ્રકારના

૩૫ કારાજીડમાં પૂરાણી પુરાણી કેટલીએક વિનષ્ટ થઈ ગઈ છે.

સાંપ્રતકાળે પશ્ચિમની ન્યાયી પ્રજાનું રાજ્ય ચાલે છે, કેળવણીનો મહાયુગ પ્રવર્તે છે, પ્રત્યેક જૈન ગૃહસ્થ જ્ઞાન મેળવવાના સાધનો પ્રાપ્ત કરી શકે છે. દરેક શેડેર અને સાધારણ મોટા ગામોમાં પણ જૈન પાઠશાલાની સ્થાપના કરવામાં આવે છે. ધાર્મિક અને સાંસારિક ઉદ્દેશ કરવાના વિચારો કરવાની નાની મોટી સંસ્થાઓ ઉભી થઈ છે. આવા સમયમાં એકાદ જ્ઞાનમંદિરની પણ યોજના થવાની જરૂરીઆત છે.

ભારતવર્ષની અંદર જૈન પુસ્તકોના મોટા ભાગરો હશે; પણ તે બધા સારી સ્થિતિમાં નથી. તેમજ તેનો ઉપયોગ સર્વ જૈન વર્ગથી લઈ શકાતો નથી. તેથી કોઈ પ્રખ્યાત સ્થાનમાંજે મોટા પાયા ઉપર જ્ઞાનમંદિરની સ્થાપના કરવામાં આવી હોય અને તેના રક્ષણને માટે સારી યોજના કરેલી હોય તે ભારતવર્ષની જૈન પ્રજા તેનો સારો લાભ લઈ શકે. એ નિઃસંદેહ વાત છે. પ્રિય શ્રાવકો, તમારા સનાતન જૈન ધર્મનો આધાર જ્ઞાન ઉપર છે. જ્ઞાનની વૃદ્ધિ એજ ધર્મની વૃદ્ધિ છે અને જ્ઞાનની પડતી એ ધર્મની પડતી છે. એવું જાણી તે જ્ઞાનની પૂજા, પ્રભાવના અને સન્માનના કરવી, એ તમારું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. તમે ગમે તેટલા ચેત્યો કરાવો, ગમે તેટલા ઉપાશ્રયો રચાવો, ગમે તેટલી ધર્મશાળાઓ બાંધાવો, ગમે તેટલા કીર્તિસ્તંભો ઉભા કરો પણ જ્યાંસુધી તમે ભારતની જૈન પ્રજાની સર્વ પ્રકારની ઉજ્જતિના સાધનરૂપ જ્ઞાનના મંદિરો કરશો નહીં, ત્યાંસુધી તમે તમારા મુખ્ય કર્તવ્યમાંથી જાણ્યો થયા છો, એમ કહેવું. તે બીલકુલ અતિશયોક્તિ ભરેલું નથી. જ્ઞાનનો અનાદર કરી બીજાં ધાર્મિક કાર્યો ગમે તેટલાં કરવામાં આવે, ગમે તેટલા ધાર્મિક ઉત્સવો ઉજવવામાં આવે તે પણ તે બધા અપૂર્ણજ છે, એમ સમજવાનું છે. મારા ધર્મ મિત્રો તમે વિચાર કરો કે, તમારા પૂર્વજ મહર્ષિઓએ અને ગૃહસ્થોએ હિલ્લોલ અને પરલોલના સુખ શાંતી સંપાદન રચ્યાં છે? જ્ઞાનથીજ

શ્રી તામણી.

૨૫૧

સંપાદન કર્યો છે. જાલતી ચાવીશીના છેલ્લા પ્રભુ વીર ભગવંતે ઉચે સ્વરે જણાવ્યું હતું કે, “ જો મારા શાસનની અસખલિત ઉત્તત્તિ રાખવી હોય તો જ્ઞાન અને જ્ઞાનનાં સાધનોની પૂજા કરજો, તેમનું ખડુ માન કરજો અને જ્ઞાનધારીઓને મોટો આદર આપજો. ” સદ્ગુણી શ્રાવકો, જો તમારે સ્વર્ગીય સુખના આનંદનો અનુભવ કરવો હોય, તમારી માનસિક ઉત્તત્તિ સાધવી હોય, તમારા બધા મનોભાવ શુદ્ધ રાખવા હોય, અને તમારા હૃદયમાં ભવ્ય વિચારો લાવવા હોય તો તમારે જ્ઞાનની આરાધના કરવાને એકાદ જ્ઞાનમંદિરનું પવિત્ર સાધન સ્થાપિત કરવું જોઈએ. એ મંદિરના પ્રભાવથી તમે અને તમારા સંતાનો સર્વ પ્રકારની ઉત્તત્તિના શિખર ઉપર આવી શકશો. એટલુંજ નહિ પણ તેના પ્રભાવથી પરમેશ્વરના અગાધ પ્રેમ અને કૃપાની તમને કાંઈક ઝાંખી થશે, અને જિન ભગવંતના સ્વરૂપની સ્થિતિને યોગ્ય થવાનો પ્રયત્ન કરવાનો ઉત્સાહ આવશે. જેથી કરીને તમે આ સંસારના સર્વ દુઃખોનું વિસ્મરણ કરી કોઈ પવિત્ર અને ભવ્ય આનંદમાં નિમગ્ન થઈ શકશો. તેમજ તમારી શુદ્ધ ભાવનાઓ સતેજ થવાથી તમે એવા અધ્યવસાય પ્રાપ્ત કરશો કે જેના અતુલ ખલથી છેવટે સિદ્ધશિલાના દિવ્ય આનંદ અનુભવવાને પણ ભાગ્યશાળી થશો.

અપુર્ણ.

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

[દ્વિતીય દર્શન].

પૂર્વ દિશા ગગનમણિ સૂર્યના પ્રકાશથી પ્રકાશમાન થઈ રહી હતી. જગત્ મોહમય નિદ્રામાંથી જાગૃત થઈ વિવિધ પ્રકારની ક્રિયાઓમાં પ્રવર્તી રહ્યું હતું. વિશ્વરૂપી વિદ્યાલયના અભ્યાસીઓ પોતાપોતાના અભ્યાસમાં પરાયણ થઈ વિવિધ પ્રકાર

૨૫૨

આત્માના દે પ્રકાશ.

રંગી પ્રવૃત્તિ કરતા હતા. શુભાશુભ કર્મો જગતના જીવરાશિને આ વિશ્વની રંગ ભૂમિ ઉપર નચાવી રહ્યા હતા.

આવે સમયે બે દિવ્ય પુરૂષો જુદી જુદી દિશામાંથી આવી આકાશ માર્ગે અચાનક મલી ગયા. એક પુરૂષ સર્વ વિરતિના પવિત્ર ધર્મથી અલંકૃત હતો. અને બીજો પુરૂષ દેશ વિરતિના ધર્મથી સુશોભિત હતો. બંનેમાં ભેદ રહેલો હતો; તથાપિ તેમનો સંબંધ અભેદરૂપે દેખાતો હતો. એક શિવમાર્ગ (મોક્ષ) ની સમીપ પોહોંચવાને લાયક હતો, ત્યારે બીજો પરંપરાએ તેની લાયકી ધરાવતો હતો.

આ બંને એક બીજાને જોઈ ખુશી થઈ ગયા. પરસ્પરતેમને હૃદયમાં દિવ્ય આનંદનો અનુભવ થવા લાગ્યો તેમનો આ બીજો સમાગમ હોવાથી તેઓએ એક બીજાને ઓળખી લીધા. તેમના પવિત્ર હૃદયમાં પુર્વનો સ્નેહ સ્મરણમાં આવ્યો, અને પરસ્પર અંતરની લાગણીઓ ઉપર પ્રેમની અપુર્વ છાયા પડી ગઈ.

પ્રિય વાચક વૃંદ, આ બંને દિવ્ય મહાશયોને તમે ઓળખ્યા હશે. તેઓનું પ્રથમ દર્શન કેટલોક સમય પહેલાં થયું હતું. તેઓ બંને જૈન પ્રજ્ઞના પરમ પુણ્ય અને માનનીય પુરૂષો છે. તેઓમાંથી એકનું નામ યતિધર્મ છે, અને બીજાનું નામ શ્રાવકધર્મ છે, બંનેના સ્વરૂપમાં ફેર છે. પણ પરંપરાએ બંને અભેદ રૂપને ધારણ કરનારા છે. શ્રાવક ધર્મ યતિધર્મ રૂપે જાહેરાઈ શકે છે. પણ યતિધર્મ શ્રાવક ધર્મ રૂપે થઈ શકતો નથી-એટલેજ તેમનામાં અંતર છે.

જેના હૃદયમાં દિવ્ય દયાનો પ્રકાશ પડી રહ્યા છે, અને જેના શરીરના રોમે રોમમાં શાંતિની છાયા પ્રસરી રહેલી છે, એવા શાંતભૂતિ યતિધર્મના ચરણમાં વંદના કરી, અને હૃદયમાં ઉત્તમ પ્રકારનો ભક્તિ ભાવ ધારણ કરી શ્રાવકધર્મ નીચે પ્રમાણે યોદ્યો—

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

૨૫૩

શ્રાવક ધર્મ—મહાનુભાવ, શાતામાં છો? આપની સંયમ યાત્રા નિરાબાધ છે?

યતિ ધર્મ—ભદ્ર, દેવગુરૂના પ્રસાદથી શાતા છે અને સંયમયાત્રા નિરાબાધ છે. તમે તો કુશળ છો?

શ્રાવક ધર્મ—આપ મહાનુભાવના પ્રસાદથી કુશલ છું. તેમાં આજ વલી વિશેષ કુશલતા છે. મહાન પુરૂષોના દર્શનથીજ કુશલતા પ્રાપ્ત થાય છે.

યતિ ધર્મ—આમ ઊતાવળા ક્યાં જાઓ છો?

શ્રાવક ધર્મ—જે ધારણાથી જતો હતો, તે ધારણા અંદિજ સફલ થઇ ગઇ.

યતિ ધર્મ—એવી શી ધારણા હતી?

શ્રાવક ધર્મ—સત્સમાગમ કરવાની ધારણા હતી, તે આજે આપના સમાગમથી સફલ થઇ ગઇ છે.

યતિ ધર્મ—તે શિવાય બીજી કાંઇ ઇચ્છા છે?

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન, પ્રથમ ઇચ્છા સત્સમાગમની છે તે મુખ્ય છે, અને બીજી ઇચ્છા મારા આશ્રિત વર્ગનો ઊદય સાંભળવાની છે, તે અવાંતર ફલ રૂપે છે.

યતિ ધર્મ—સત્સમાગમનું શું મહાત્મ્ય જાણો છો?

શ્રાવક ધર્મ—આપના પ્રસંગથી તેનું મહાત્મ્ય મેં વિસ્તારથી સાંભળ્યું છે.

યતિ ધર્મ—સત્સમાગમ કેને કહો છો?

શ્રાવક ધર્મ—આપ મહાનુભાવ સત્સમાગમનો અર્થ સારી રીતે જાણો છો, તેથી આપની આગલ તે વાત કરવી તે પુનરુક્તિ જેવું છે.

યતિ ધર્મ—તથાપિ તમારા મુખથી તે જાણવાની ઇચ્છા થાય છે.

શ્રાવક ધર્મ—મહાનુભાવ, જે સમાગમથી જ્ઞાન વૃદ્ધિ પામે, તેનું સ્વરૂપ સમાજ સમજાય, આ સંસારની આપત્તિઓમાંથી

૧૫૪

આત્માનંદ પ્રજ્ઞાજી.

મુકત રહેવાય, અંતઃકરણમાં સદા શાંતિની ધારા વહ્યા કરે, વિષયોના વિકારના અસાધને અનુભવવાનું બંધ બંધત રહે, આપણા કર્તવ્યથી ભ્રષ્ટ્ર ન થવાય, શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ નિરાબાધ રહે, ચારિત્ર ગુણ ઉપર ઉત્તમ પ્રકારની આસ્તા થાય અને આત્માના સ્વરૂપનો યોગ થાય, તે સર્વોત્તમ એવો સત્સમાગમ કહેવાય છે.

યતિ ધર્મ—વાહુ ! સત્સમાગમનું સ્વરૂપ ઘણી સારી રીતે દર્શાવ્યું.

શ્રાવક ધર્મ—એ આપનોજ પ્રસાદ છે.

યતિ ધર્મ—હવે શી ઇચ્છા છે?

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન્, મારા અશ્રિત જૈન વર્ગનો ઉદય કેવી રીતે થાય? અને તેઓની અંદર પેશી ગયેલો અવસર્પિણી કાળનો ઘાતકી ફૂત ક્યારે તેઓનાથી દૂર રહે? તેને માટે મારો પ્રયાસ છે; પણ તે પ્રયાસ સફળ થવો એ તમારા હાથમાં છે. આપની ઉપદેશ રૂપ સહાયવિના મારો અશ્રિત વર્ગ ઊન્નતિના શિખરને કદિપણ જોઈ શકવાનો નથી.

યતિ ધર્મ—એ અવસર્પિણી કાળનો ફૂત કોણ છે ?

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન્, તે ઘાતકી ફૂતનું નામ લેતાં પણ કંપારી છુટે છે, આપના જેવા પવિત્ર પુરૂષની આગળ તેનું નામ લેવું પણ અયોગ્ય છે. તે છતાં આપની આજ્ઞા પ્રમાણે મારે કહેવું જોઈએ. તે અવસર્પિણી કાળના ફૂતનું નામ કુસંપ છે. તેણે મારા શ્રાવક વર્ગની ઊન્નતિનું શિખર તોડવા માંડ્યું છે. ભગવન્, તેમાંથી સર્વની રક્ષા કરો.

યતિ ધર્મ—(મુખ ઉપર ગ્લાનિ લાવીને) ભદ્ર, જેને માટે તું આટલો અપશોષ કરે છે, તે ઘાતકી ફૂત મારા અશ્રિતોમાં પણ કેટલેક અંશે પેશી ગયો છે. ચારિત્રથી અલંકૃત થયેલા કેટલાક મુનિઓ માંહોમાંહે દ્વેષ, ઇર્ષ્યા અને અસૂયા કરવા લાગ્યા છે. આર્હત ધર્મની અક્ષયકીર્તિને કુસંપે કલંકિત કરી દીધી છે. તથાપિ તેનાથી બચવાના ઉપાયો શોધનારા કેટલાક સુસમુનિઓએ સંપાદન કરવા માંડ્યા છે, એ પૂર્ણ હર્ષની વાત છે.

યતિધર્મે અને શ્રાવક ધર્મનો સંવાદ.

૧૫૫

શ્રાવક ધર્મ—મહાનુભાવ, પ્રાચી કરીને આપનો આશ્રિત વર્ગ પોતાના દોષ દૂર કરવાને સમર્થ થઈ શકે તેવોજ હોય છે, કારણ કે, આશ્રિતનો પ્રભાવ અલૌકિક છે; પણ મારા આશ્રિત વર્ગના દોષ દૂર થવા મુશ્કેલ છે. કેમકે, તેઓ સંસારની પીડામાં રહેલા હોવાથી કામ, ક્રોધ, લોભ અને મોહના તેમજ છલકપટના અનેક જાતના પ્રસંગો તેમની આગળ આવ્યા કરે છે, આથી તેઓની આંતર વૃત્તિ નિર્દોષ થવી મુશ્કેલ છે. જો આપ મહાશય કૃપા કરો તોજ મારા આશ્રિતોનો બિદ્ધાર થાય તેમ છે. નહિં તો તેમની પાંચમાલીજ થતી જશે.

યતિ ધર્મ—ભદ્ર, તેવી ચિંતા કરો નહિં. વર્તમાન સમયમાં અવસર્પિણી કાલમાં કાંઈ ઉદ્ધયના ચિન્હો પ્રગટ થઈ ગયા હોય તેવું દેખાય છે.

શ્રાવક ધર્મ—ભગવાન, આ અવસર્પિણી કાલમાં ઉદ્ધયના ચિન્હ શી રીતે પ્રગટ થયા છે?

યતિ ધર્મ—વર્તમાન કાલે ભારત વર્ષની જૈન મહા પરિષદ (કોન્ફરન્સ) પોતાનો વિજય દર્શાવતી જાય છે, એજ અવસર્પિણી કાલે ઉદ્ધયના ચિન્હ જેવું છે. વિજયવતી કોન્ફરન્સે જૈન ધર્મની, જૈન સંસારની, જૈન જ્ઞાનની અને જૈન આચારની પ્રાચીન મહત્તા દર્શાવી તેને પુનઃજન્મ કરવાને ભારે મથન કરવા માંડ્યું છે, અને ઇતર ધર્મતા જન સમૂહની આગલ જૈન ધર્મની સર્વોત્કૃષ્ટતા દર્શાવી આપી છે.

શ્રાવક ધર્મ—ભગવાન, આપ કહો છો, તે યથાર્થ વાત છે. રાજન ગરની પવિત્ર ભૂમિ ઉપર જૈન કોન્ફરન્સે જે કામ યજ્ઞાચ્યું છે, તે અવર્ણનીય છે.

યતિ ધર્મ—મિત્ર, તે વખતે તમે ક્યાં હતા?

શ્રાવક ધર્મ—મહાનુભાવ, હું તે કોન્ફરન્સના મંડપના ડાબી તરફ રહ્યો હતો. મેં દૂરથી આપના દર્શન કર્યાં હતાં. આપની દ્રષ્ટિ તે મંડપની ચોલા જેવામાં લલલીન થયેલી હતી, એટલે તે મારી તરફ આવતી ન હતી.

૨૫૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

યાતિ ધર્મ—ભદ્ર, મારી દ્રષ્ટિ કેવળ મંડપની શોભામાં તદ્દલીન ન હતી, પણ રખેને આવા મનોહર મંડપમાં અવસર્ધિણી કાલનો દૂત (કુસંપ) પેશી જાય, એ જોવામાં પણ રોકાએલી હતી.

આવકે ધર્મ—મહાશય, શું હજી પણ આપણે તે દૂતનો જય રાખવાનો છે ? હવે તો જૈન કોન્કર-સે આગલ વધવા માંડ્યું છે. અનગાર અને સાગાર-જાને વર્ગ એક થઈ તે ભારતની જૈન મહા પરિષદનો વિજય કરવા તત્પર રહેતા જાય છે. આવા વખતમાં એ દૂતનો જય હવે શા માટે રાખવો જોઈએ ?

યાતિ ધર્મ—ભદ્ર, મને હજી મારા આશ્રિતોનો વિશ્વાસ નથી. એ વિજયવતી કોન્કર-સના જેટલો ઉદય મારા અનગાર વર્ગ તરફથી થઈ શકે તેટલો ઉદય જીજ્ઞા ગૃહસ્થ વર્ગથી થઈ શકે તેમ નથી. તેવીજ રીતે તેના જેટલો અદ્વત મારા અનગાર વર્ગથી થઈ શકે તેટલો જીજ્ઞાથી થઈ શકે તેમ નથી.

આવકે ધર્મ—શું એ કુસંપરૂપી દૂત તમારા અનગાર વર્ગમાં પેડો છે ?

યાતિ ધર્મ—હા, તેણે મારા વર્ગમાં પણ કેટલેક આંશે પગ પેસારો કર્યો છે અને કેટલાક મારા આશ્રિતો તેના લોગ થઈ પડવાથી કોન્કર-સના પવિત્ર કાર્યમાં પણ તે જોઈએ તેટલી મદદ આપી શકતા નથી.

આવકે ધર્મ— ભગવન્ મુનિઓમાં એ દોષ ન હોવો જોઈએ. ચારિત્ર ધર્મના ધારક અને સામ્ય રસના સંપાદક-સમદર્શી જૈન મુનિઓ જ્યારે તેવા મલિન દોષથી દૂષિત થાય તો પછી મારા આશ્રિત જીજ્ઞારા ગૃહસ્થોનો શો દોષ ? તે લોકો તો સંસારી છે અને આ સંસાર કષાય વગેરે દોષોથી ભરપૂર છે. તે છતાં તેવા દોષને ધારણ કરનારા સંસારી ગૃહસ્થો ‘આવક’ એવા પવિત્રનામને લાયક નથી. વારૂ ભગવન્, મુનિઓ એવા દોષથી દૂષિત છે, એ વાત તમે ક્યાંથી જાણી ?

યાતિ—એ વાત વિસ્તારથી કહેવી તે મને યોગ્ય લાગતું નથી.

આવક—મહારાજ, શું સર્વ મુનિઓમાં એ દોષ પેશી ગયો છે ?

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

૧૫૭

યતિ૦—ભદ્ર, ના, તેમ નથી. હજુ ઘણા પવિત્ર મુનિઓ તે દોષમાંથી મુક્ત છે. કેટલાએક મહામુનિઓ મારો આશ્રય કરી ચારિત્રને દીપાવે છે. જૈન ધર્મથી ઉન્નતિ કેમ થાય તેવા વિચારો કરી લોકોને ઉપદેશ આપે છે. અનેક ભાતના પરીષદો સહન કરી દુષ્પ્રવેશ દેશોમાં વિહાર કરે છે. જૈન જ્ઞાન સમૃદ્ધિની વૃદ્ધિને માટે જૈન પાઠશાળાઓ, જૈન કન્યાશાળાઓ અને જૈન પુસ્તકાલયો સ્થાપે છે. જીર્ણ થઈ ગયેલા ગ્રંથોને મુદ્રિત કરી તેમનો ઉદ્ધાર કરે છે અને ધર્મની સંસ્થાઓને સારી સ્થિતિમાં લાવવાને ઉત્તમ ઉપદેશ આપે છે.

શ્રાવક૦—ભગવન્, તમારા આ વચન સાંભળી હૃદયમાં મને સંતોષ થયો. અને મારી ચિંતા ઓછી થઈ ગઈ છે. જ્યાં સુધી એવા પવિત્ર મુનિઓ આ ભારત વર્ષ ઉપર વિચરે છે ત્યાં સુધી આર્દ્રત શાસનની ઉન્નતિને માટે જરાપણ શંકા કરવા જેવું નથી.

યતિ૦—ભદ્ર, એટલા બધા હજુ નિશ્ચિંત થશે નહિં. કારણ કે કેટલાક મારા આશ્રિતો ઉપર કહેલા કામ કરતા હોય છે, પણ તેમના હૃદયનો હેતુ બેઠાએ તેટલો શુદ્ધ હોતો નથી. તેમાં પણ પોતાનો ઉત્કર્ષ અને બીજાનો અવકર્ષ થાય તેવી તેમની કેટલેક અંશે ધારણા હોય છે.

શ્રાવક૦—ત્યારે તો હું મહાનુભાવ? એ જન મહા પરિષદનો વિજય અને કુસંપનો નાશ તે શી રીતે થઈ શકશે ?

યતિ૦—જાંધુ મારો તમામ આશ્રિતવર્ગ એકત્ર થઈ તમારા આશ્રિત વર્ગને એ મહાન પવિત્ર પરિષદના કાર્યને ઉપદેશદ્વારા સમજાવશે અને તેમાં ચર્ચાતા કાર્યોનો અમલ કરાવશે ત્યારે થશે. યતિ ધર્મના આ વચનો સાંભળી શ્રાવક ધર્મ શોકાતુર થઈ ગયો એટલે યતિધર્મે કહ્યું, મિત્ર, વધારે શોક કરીશ નહિં. આજે તને બીજી એક આનંદદાયક વાત કહી સંભલાવું. જે સાંભલી તારો અંતરાત્મા આનંદ પામશે.

(અપૂર્ણ)

૧૫૮

આત્માના ૬ મહત્ત્વ.

વકીલત્રિભુવનના સ ઓધવજી બી. એ, એલ, એલ, બી.

એ અમદાવાદ જૈન કોન્ફરન્સમાં "કેળવણી" એ

વિષય ઉપર આપેલા ભાષણનો

ટુંક સાર.

કેળવણી એટલે શું? કોઈ પણ વસ્તુમાં છતાં પણ અપ્રગટ ગુણોને યોગ્ય સાધનથી પ્રગટ કરવા તેનું નામ કેળવણી. હાલમાં યુરોપ અમેરિકાના વિકાસ ખેડુતો ઉપર દેખાતા એક જમીનના કટકાને લઈને તેને ખાતર વિગેરે યોગ્ય સાધનોથી અતિ ફળદ્રુપ બનાવે છે, તેમ દરેક જીવમાં જે શક્તિઓ અપ્રગટપણે રહેલી છે તેને મહેનતથી પ્રગટકરવી તેનું નામ કેલવણી. દરેક જીવમાં જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર એવા મૂળ ગુણો હસ્તિધરાવે છે. તે તે મૂળ ગુણોને પ્રગટ કરવાનું કામ કેળવણીનું છે. જ્ઞાન એવા પ્રકારનું અપાવું જોઈએ કે તેની પછવાડે દર્શન અને ચારિત્ર આદ્ય આવે. ચારિત્ર જ્ઞાનની તદ્દતુરૂપ થાય એ પ્રકારે કેલવણી અપાવી જોઈએ. જ્યાં સુધી ચારિત્ર જ્ઞાનની તદ્દતુરૂપ નથી ત્યાં સુધી it is mere show of knowledge---it is beauty without sublimity. દેખીતું સાંદર્ય પણ શ્રેષ્ઠતા રહિત. "Mind without heart, intelligence without conduct, cleverness without goodness are powers in their way, but they may be powers only for mischief." જુઠું ન જોલવું, શા માટે? લોક-માં અપજ્ઞ મળે તે માટે. આ પ્રમાણે નિશાળોમાં બાળકોને શીખવવામાં આવે છે પરંતુ તે ઉપરાંત એમ શીખવવામાં આવે કે જુઠું જોલવાથી પરજીવ હિંસા થાય છે; અને વળિ જ્યાં જુઠું જોલવાથી ધારે કે જોલનારને કે બીજને પૌદ્ગલિક નુકસાન ન થતું હોય તો પણ જોલનારના આત્માને હાનિ થાય છે, આત્માની ઉન્નતિને બદલે અવનતિ થાય છે એમ શીખવવું જોઈએ. જેથી દોષ પણ રીતે જુ-

જાળવણી કરો છો !

૨૫૯

હું ન જોલાય એવું આરોગ થાય. જાવા પ્રકારનું ધર્મ શિક્ષણ દરેક સ્ત્રુજમાં અપાતું હોય તો પછી વિશ્વાસઘાત આદિ ગુન્હાઓ થતા અટકે અને સરકારને પણ કોરટો નીલાવવાનો ખર્ચ ઘણું ભાગે એવો થાય.

આહાર નિદ્રા ભય અને મૈથુન એ passions સર્વ જીવોને, મનુષ્યોને તેમજ પક્ષીઓને સરળી રીતે છે. પરંતુ કેલવણીને હેતુ તે સમાન plane ઉપરથી મનુષ્યોને ઉંચે લઈ જવાનો છે. તે એટલે સુધી કે લાંબે વખતે પણ મોક્ષ પ્રાપ્તિ થાય. કહ્યું છે કે મોક્ષાગ્રદ્વારમૂતં શ્રુતમ્.

જાળકોને કેળવવામાં પ્રથમ સિદ્ધાંત એ લક્ષમાં રાખવાનો છે કે જાળકોને શિખવવું પડતું નથી પરંતુ તે પોતાની મેળે શીખે છે. તે એટલે સુધી કે જેટલું તે પોતાની જાળવયમાં શીખે છે તેની આગળ પોતાની જાકીની જીંદગીમાં શીખેલ કશી ગણતરીમાં નથી. દરેક માળાપ પોતે સારી રીતે વર્તતા હોય તો જાળક પણ સારી રીતે વર્તતા શીખે. માટે 'Improve thyself' તમેજ સુધરો એ વચન દરેક માળાપે ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે.

‘તોળેહનસુહ’ નામના પુસ્તકમાં મેં વાંચ્યું છે કે બચ્ચાંઓને તેમના માળાપ ધર્મક્રિયામાં સાથે જોડતા. જો આમ થાય તો સહેલાઈથી જાળકો ધર્મ ઉપર રૂચિ કર થાય.

આપણી જ્ઞાનશાળાઓ નિઃસ્વાર્થ બુદ્ધિના ધર્મિષ્ઠ વિદ્વાનોની જાતિ દેખરેખ નીચે ચલાવવાની હોય તો તેથી ઘણું લાભ છે. પગારદાર શિક્ષકો કરતાં કેવળ પરમાર્થવૃત્તિએજ કામ કરનારા હોય તે વ્યવસ્થા વધારે લાભકારક છે. આવી જ્ઞાનશાળા ભાવનગરમાં મેહેરખાન શેઠ કુંવરજી આણંદજીની જાતિ દેખરેખથી ચલાવવામાં આવતી હતી. અને પોતેજ શિક્ષક હતા. અને તે શાળામાં મારી સાથે અનેક જાળકોએ ધર્મ સંબંધી જ્ઞાનનો લાભ લીધો હતો.

૨૬૦

આત્માના ૬ પ્રકારા.

જે સીરીઝ વિશે અગાઉની કેન્ફરન્સમાં ઠરાવ થયો છે તેવી સીરીઝોમાં ધાર્મિક પુરૂષોના ચરિત્રો તથા સતીઓના ચરિત્રો મૂકવાથી ઘણો લાભ થશે. નાના બાલકોને ઠથાદ્વારાજ સારી રીતે શિક્ષણ આપી શકાશે. હવે સીરીઝની બાબતમાં એક વિદ્વાનના હાથે સઘળી સીરીઝ થવા કરતાં એક એક પુસ્તક અથવા એક એક વિષય ઉપર પાંચ પાઠ એક વિદ્વાન લખે એમ કામની વહેંચણી કરી દેવામાં આવે તો અનેક વિદ્વાનોની બુદ્ધિનો આપણને લાભ મળશે અને કામ જલદી થઈ શકશે.

હવે હું દ્રષ્ટિદ્વારા શિક્ષણ માટે સૂચના કરું છું કે દરેક પાઠશાળા અને સ્કુલની દીવાલો ઉપર ધર્મવીર પુરૂષોના અને સરસ્વતી આદિ દેવીઓના ચિત્રો ટાંગવાં તથા કાર્ડ ને બોર્ડ ઉપર લખેલાં હિતશિક્ષાના વાક્યો પણ ફરતાં ટાંગવાં; જેથી બાળકોના મન ઉપર વગર બોલે અને સહેલાઈથી સારી છાપ પડશે. આ પ્રસંગે હું દ્રષ્ટિદ્વારા કેળવણીના સંબંધમાં કેહેવાની રજા લઉં છું કે, This conference meeting itself is a school for educating the assembled for three days. આ મહાન મેળાવડો આપણને શિખવે છે કે લક્ષ્મી ચપલ છે, આયુઃ ચંચળ છે, તો લક્ષ્મીનો ઉપયોગ નિરાશ્રિતોને આશ્રય આપવામાં, જ્ઞાન લાણવા લાણાવવાના કાર્યો સહેલાં કરી આપવામાં, તીર્થોદ્ધાર કરવામાં અને પાંજરાપોળનિભાવવામાં કર્યો હોય તો તે સદુપયોગ ગણાય. ખરેખર આ કેન્ફરન્સના મેલાવડાથી એવા છાના ફેરફારો આપણા હૃદયમાં થયા છે અને થાય છે કે તેની અત્યારે આપણે કલ્પના કરી શકીશું નહિ. પરંતુ લાંબે સમયે પણ આપણને ઘણો લાભ પ્રગટ જણાશે.

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

૨૬૧

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

(ગયા અંકના પૃષ્ઠ ૨૩૭ થી ૨૪૨).

વિદ્વાન્ સિદ્ધસૂરિએ મહાજોષ નગરમાં રહી જોદ્ધ લોકોના શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યો. પોતાની બુદ્ધિના પ્રભાવથી થોડા વખતમાં જોદ્ધ સિદ્ધાંતના પારગામી થયા. જોદ્ધ દર્શનના હેતુભાસોના હૃદય-ગમ લેજો વાંચી તેઓ મનમાં ચમત્કાર પામી ગયા. પ્રપંચી જોદ્ધ મુનિઓએ તેમને એવી યુક્તિથી સમજાવ્યા કે, જેથી તેમની શ્રદ્ધા ફેરવાઈને જોદ્ધ ધર્મ પર લાગી ગઈ. તેમના હૃદયમાં જે આર્હત ધર્મની પ્રાદ્ ભાવના હતી, તે દૂષિત થઈ ગઈ. પછી તેમણે જોદ્ધ દીક્ષા ગ્રહણ કરી. અને તે ધર્મના ચતિ લિંગ ધારણ કર્યો. પવિત્ર અને સ્વાદ્વાદ સિદ્ધાંતના જ્ઞાતા જૈન મુનિ વિશ્વમાં પ્રપંચશાસ્ત્ર વડે પ્રખ્યાત થયેલા જોદ્ધ લોકોના ધર્મગુરુ થયા. રાજહંસ કાક પક્ષિની પંક્તિમાં બેસી ગયો. “કર્મની ગતિ વિચિત્ર છે.” એક વખતે જોદ્ધાચાર્યે સિદ્ધસૂરિને જોલાવી કહ્યું,—શિષ્ય તારી બુદ્ધિ, તારી વિદ્વતા અને તારી ધાર્મિક વૃત્તિ જોઈ અમને ઘણોજ સંતોષ થાય છે. તેથી તને હવે આચાર્ય પદવી આપવાની અમારી ઇચ્છા થઈ છે, માટે આવતીકાલે મોટા ઉત્સવ સ્વર્ગ તને આચાર્ય પદવી આપીશું. પોતાના ગુરુના આવા વચન સાંભળી સિદ્ધે હૃદયમાં વિચાર કર્યો કે, “મારે કૃતજ્ઞ થવું જોઈએ. જેમણે મારી ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે, તેવા ગર્જાચાર્યને મારે ભુલી જવા ન જોઈએ. વધી આપેલું વચન પાળવું તે સંજ્જનનો ધર્મ છે. મેં મારા પૂર્વોપકારી ગુરુને વચન આપ્યું છે કે, હું એકવાર આપની પાસે આવીશ. માટે હવે એક વખત તે મહાનુભાવની પાસે મારે જવું જોઈએ” આવો વિચાર કરી સિદ્ધે જોદ્ધાચાર્યને વિનંતિ કરી કે મહાનુભાવ, મને મારા પૂર્વના આચાર્યની પાસે એકવાર જવાની આજ્ઞા આપો. મેં તેમને વચન આપેલું છે. તેમની પાસે જઈ આવ્યા પછી હું આપની પાસે-

૩૬૧

આત્માનંદ પ્રકાશ.

થો આચાર્ય પદવી ગ્રહણ કરીશ. સિદ્ધનો આવો વિચાર જાણી
 ઐદ્ધાચાર્ય વિચારમાં પડ્યા. પણ છેવટે તેમને ખાત્રી થઈ કે “સિદ્ધની
 શ્રદ્ધા હવે કદિપણ ફરે તેમ નથી. ઐદ્ધની તત્ત્વવિદ્યામાં તે મોહિત થઈ
 ગયો છે. ઐદ્ધ તર્કવિદ્યા એ તેની મનોવૃત્તિને ઘણીજ આકર્ષી છે.
 જૈનોનું તત્ત્વ જ્ઞાન ઐદ્ધના ચમત્કારી જ્ઞાનથી કદિપણ ચડે તેમ
 નથી ” આવી ખાત્રી થવાથી ઐદ્ધાચાર્યે સિદ્ધને તેના પૂર્વોપકારી
 ગર્ગાચાર્યની પાસે જવાની અનુમતિ આપી. પછી સિદ્ધ ઐદ્ધ લિંગ
 ધારણ કરી ગર્ગાચાર્યની પાસે આવ્યા. આવીને તેમને
 જણાવ્યું કે, મેં ઐદ્ધ દીક્ષા લીધી છે, ઐદ્ધ મુનિ અન્ય દર્શ-
 ની મુનિઓને વંદના કરતા નથી. તેથી હું આપને વંદના કરી
 શકતો નથી, તથાપિ આપના પૂર્વોપકારને સંભારી આપના દર્શનથી
 હૃદયમાં હર્ષ પામું છું. આવા વચન સાંભળી ગર્ગાચાર્ય પોતા-
 ના શિષ્યને બ્રહ્મ થયેલો જોઈ મનમાં પરિતાપ પામ્યા અને
 તેનો શો ઉપાય કરવો તેને માટે મનમાં વિચારવા લાગ્યા. ગ-
 ર્ગાચાર્યને વિચાર કરતા જોઈ સિદ્ધે કહ્યું, કે. “ જીજ્ઞે કાંઈ વિચા-
 ર કરશે નહિ. હું ફક્ત મારી પ્રતિજ્ઞાની ખાતર આપની પાસે
 આવ્યો છું. હવે સત્વર મારા ઐદ્ધ ગુરૂ પાસે જઈશ. સિદ્ધનાં
 આવાં વચન સાંભળી ગર્ગાચાર્યે કહ્યું, ભદ્ર, હવે તમને કાંઈ કહે-
 વાનું નથી. આ આસન ઉપર બેસો, અને હું બાહર જઈને
 આવું ત્યાં સુધી તમો આ ગ્રંથ વાંચજો. એમ કહી તેમને હરિ-
 ભદ્ર સૂરિએ રચેલી ચૈત્યવંદન સૂત્રની લલિત વિસ્તર નામની
 ટીકાની પરત આપી તેઓ બાહર ગયા.

વિદ્વાન સિદ્ધસૂરિને લલિત વિસ્તર વાંચતા હૃદયમાં
 આનંદ ઉપજ્યો. આર્હત ધર્મના પૂર્વના સંસ્કારો પુનઃ જાગૃત થઈ
 ગયા. પ્રભુભક્તિનો પ્રભાવ તેના આસ્તિક હૃદયપર પ્રસરી ગયો.
 અને તે ભક્તિમય ઊત્તમ ભાવના ભાવવા લાગ્યા. તેના મનમાં
 એવો વિચાર સ્ફુરી આવ્યો કે, અરે!! મેં નિર્જુદ્ધિએ આ શું
 કાર્ય આરંભ્યું છે!

સિદ્ધસૂરિ પ્રખંધ.

૧૬૩

“આ જગતમાં મારા જેવો મૂર્ખ કોઈ નહીં હોય ? ચિંતામણિનો ત્યાગ કરી હું કાચનો કટકો લેવા ગયો. કદપવૃક્ષની છાયા છોડી હું બાવળની છાયાએ ઉભો રહ્યો. આ અંથ ગુરૂમહારાજે મારા હાથમાં આપી ખરેખર મને આ ભવસાગરમાંથી દુભતો બચાવ્યો છે. અહા ! એ મહાનુભાવ ગર્જાઆર્યની કેવી પરોપકાર બુદ્ધિ, કેવી નિરવધિ દયાળુતા, કેવી દીર્ઘ દર્શીતા, અને કેવી મહત્તા ! આ વખતે પણ તેઓએ પોતાની ઊદાર મનોવૃત્તિ દર્શાવી આપી છે. અરે ! મારામાં કેવી અધમતા કે હું તે મહોપકારીના ઉપકારને ભુલી ગયો ? મેં તેમને આવીને વંદના પણ કરી નહીં ! બૌદ્ધ દોષોએ મને ઘણાજ છેતર્યો. તેઓની ધૂર્તતાને હું પોહોંચી શક્યો નહિં. અરે મૂર્ખ સિદ્ધ, તું ખરેખરો અવિચારી છે, તારા ઊપકારી ગુરૂએ સૂચના આપ્યા છતાં તું અન્ય દર્શનના મોહબળમાં ફસી પડ્યો છે. ઉપકારને ધદલે અપકાર કરનારા પુરૂષોમાં તું પ્રથમ પદ ધરાવે છે.” આ પ્રમાણે આત્મનિંદા કરતાં સિદ્ધસૂરિ ઘણાજ પરિતાપ પામ્યા. પછી તેઓ લલિત વિસ્તરા અંથની સામે જોઈ કહેવા લાગ્યા. અહા ! આ કેવો મનોહર અંથ છે ? સ્તુતિના પ્રત્યેક શબ્દ ઉપર કેવું અર્થ ગૌરવ દર્શાવ્યું છે. તે સાથે પ્રાસાદિક ગુણ કેવા સુંદર દેખાય છે ? આવા ઉત્તમ અંથો ખીજ દર્શનમાં કયાંથી મલે ? આવો ઉત્તમ વાણ્ણનો વિદાસ ઘણો દુર્લભ છે. આ અંથ વાંચવાથી શરીરના રોમે રોમમાં ભક્તિરસ અને શાંતરસ પ્રસરી જાય છે. આ અંથજ મારા જીવનને સુધાર્યું છે. જો આ અંથ રૂપ સુંદર નાવ મને મધ્યું ન હોત તો હું આ અનંત સંસારરૂપ સાગરમાં ગોથાં ખાધા કરત. વળી આ અંથ મહાન્ ઉપકારી શ્રી હરિલદ્ર સૂરિજીએ બનાવ્યો હોય, એમ મને લાગે છે. તે મહાનુભાવ જો કે ભારત વર્ષની જૈન પ્રજાના મહાન્ ઉપકારી છે, તથાપિ સર્વના કરતાં તેઓ મારા તો અવશ્ય ઊપકારી થયા છે. આ પ્રમાણે કહી સિદ્ધસૂરિ એકદમ નીચેનો શ્લોક બોલી ઊઠ્યા.

“ વિષં વિનિર્ઘૂય કુવાસનામયં ।

૨૬૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વ્યચીચરણઃ કૃપયા મદાભયે ॥

અર્ચિત્વર્ચ્યેણ સુવાસનામૃધાં ।

નમોઽસ્તુ તસ્મૈ હરિભદ્રસૂરયે ” ॥ ૧ ॥

“જેમણે કૃપા કરી પોતાના અર્ચિત્ય પરાક્રમ વડે માહા નઠારી વાસનામય ઝેરને ઊતારી મારામાં સારી વાસના રૂપ અમૃત રેડ્યું તેવા શ્રી હરિભદ્ર સૂરિને નમસ્કાર હો.” ૧

આ પ્રમાણે નવીન શ્લોકથી વિશ્વોપકારી ગુરૂ હરિભદ્ર સૂરિને પ્રણામ કરી, વિદ્વાન સિદ્ધસૂરિએ પોતાના હૃદયમાં નિશ્ચય કર્યો કે, “મારા પરમપૂજ્ય ગુરૂ શ્રી ગર્ગાચાર્ય જ્યારે બાહેરથી પધારે ત્યારે તેમના ચરણમાં મસ્તક નમાવી હું મારા સર્વ પ્રાપ્તિ આલોચણા લાગે અને મારા જીવનના અવશિષ્ટ ભાગને સમ્યક્ત્વ રૂપ અમૃતના કુંડમાં આરોપીત કરી તેની સાર્થકતા કરું.” આ પ્રમાણે સિદ્ધસૂરિ વિચાર કરતા હતા, ત્યાં ગર્ગાચાર્ય બાહેરથી પધાર્યા. ગુરૂને જોતાંજ તેનું શરીર રોમાંચિત થઇ ગયું અને હૃદયમાં આનંદ થઇ આવ્યો. સિદ્ધસૂરિએ ગુરૂના ચરણ કમલમાં દંડવત્ પ્રણામ કર્યા અને હૃષીશ્રુ વર્ષાવતા કહ્યું, ભગવન્, આ હરિભદ્ર સૂરિના અર્ચરૂપી સૂર્યે મારા હૃદયમાં વાસ કરી રહેલા બૌદ્ધ મત રૂપ અંધકારને દૂર કર્યું છે, તેણે મને દુરાચારરૂપ ઘોર નિદ્રામાંથી જાગ્રત કર્યો છે. હવે આપ કૃપા કરી મારા હૃદયનાનું પ્રાવશ્ચિત્ત આપો. પોતાના પ્રિય શિષ્યના વિચાર ફેરવાઇ ગયેલા જોઇ ગર્ગ મુનિના હૃદયમાં આનંદ વ્યાપી ગયો. તરતજ તેમના નેત્રમાંથી હૃષીશ્રુ વર્ષવા લાગ્યાં. આનંદના અશ્રુઓથી તેમણે પોતાના ઊતરીય વસ્ત્રને બીજાવી નાંખ્યું. પછી ગર્ગ મુનિ બોલ્યા-વત્સ, હવે ખેદ કરીશ નહીં. આ જગતમાં ધૂર્ત લોકોના વચનોથી મોટા બુદ્ધિમાન વિદ્વાનો પણ ઠગાયછે. ધૂર્ત લોકોના પ્રપંચ જલમાં કયો પુરૂષ ફસાયો નથી? ભદ્ર, તે તારા જીવનને છેવટે સુધાર્યું છે. તારી મનોવૃત્તિની મલિનતા હવે તદન નાશ પામી ગઇ છે. મારા હૃદયમાં તારે માટે હમેશા શંકા રહ્યા ફરતી હતી, તે આજે દૂર થઇ ગઇ છે. તારો ઉદ્ધાર થવાથી માફ

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

૧૬૫

મન નિઃશંક થયું છે. તારા જેવો સમર્થ જન વિદ્વાન આર્હત ધર્મમાંથી બ્રહ્મ થઇ માયાથી જોધોની ધૂર્તતાનો લોગ થઈ પડે એ મને ઘણુંજ હીનપણ લગાડનારું હતું. એટલુંજ નહીં પણ ભારત વર્ષમાં પ્રખ્યાતિ પામેલા વીર શાસનના ઊદ્યોત-ને તે આંખપ લગાડનારું હતું. જતસ, તારા જેવો પ્રભાવિક પુરૂષ આર્હત ધર્મનો અનાદર કરી પરધર્મનો અંગીકાર કરે એ બનાવ જૈન મુનિમંડલના ઇતિહાસને હંમેશને માટે કલંકિત કરત. ” આ પ્રમાણે કહી ગર્ગસૂરિએ સિદ્ધસૂરિને પ્રાયશ્ચિત્ત આપ્યું. પ્રાયશ્ચિત્ત લઈ પુનિત થયેલા સિદ્ધસૂરિ પછી આર્હત ધર્મમાં અતિ શય દૃઢતાવાલા થયા. સિદ્ધસૂરિની ઊત્તમ પ્રકારની દૃઢતા જોઈ ગર્ગમુનિએ તેને પોતાની પાટે સ્થાપન કર્યા પછી એવા વિદ્વાન શિષ્યને ધર્માસનપર સ્થાપિત કરી આત્માને કૃતાર્થ માનનારા ગર્ગાચાર્યે અનશન લઈ સ્વર્ગારોહણ કર્યું. ગર્ગાચાર્યના સ્વર્ગારોહણ પછી સિદ્ધસૂરિએ પોતાનું ધર્મશાસન ભારત ઊપર સારી રીતે ચલાવ્યું હતું. તેમના સમયમાં શાસનની ઊન્નતિ ઘણી થઇ હતી. તેમનો રચેલો ઉપમિતલવપ્રપંચ કથાનોગ્રંથ ભારતની જૈનપ્રજામાં ભારે માન્ય થઇ પડ્યો છે. સયાદાદ સિદ્ધાંતના સમર્થ વિદ્વાનો અને તત્ત્વજ્ઞાનીઓએ ગ્રંથને પ્રેમથી વાંચે છે અને તે દ્વારા લોકોને ઊપદેશ આપે છે. કેટલાએક વિદેશી વિદ્વાનો તેમની કૃતિ વાંચી એટલાબધા પ્રસન્ન થતા કે તેઓ ખાસ સિદ્ધસૂરિ જ્યાં વિચરતા હોય, ત્યાં તેમની પાછળ તેમના પવિત્ર દર્શન કરવાને આવતા હતા.

મહાનુભાવ સિદ્ધસૂરિ વીરશાસનનો વિજય પ્રવર્તાવી, જૈન ધર્મના પ્રાચીન ઇતિહાસને અલંકૃત કરી અને ભારતની જૈન પ્રજાને માટે પોતાની ગ્રંથ સમૃદ્ધિનો મોટો વારસો મુકી વિક્રમ સંવત ૯૫૨ માં સ્વર્ગે ગયા હતા. તેમનું સ્વર્ગારોહણ થવાથી ભારતની જૈન પ્રજાએ તેમાં ખાસ કરીને ગુજરાતની જૈન પ્રજાએ તો ભારે શોક દર્શાવ્યો હતો. સિદ્ધસૂરિ પોતાના પુણ્યના પ્રભાવથી જે શક્તિ પામ્યા હતા, અતે તેમણે જે અલૌકિક આત્માનંદ અનુભવ્યો હતો તે અવર્ણ-

૧૬૬

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

નીય હતો. જ્યારે તેમની અસાધારણ કવિત્વ શક્તિ અવલોકીએ છીએ ત્યારે આપણને સિદ્ધ થાય છે કે, તે મહાનુભાવ દિવ્ય કવિ હતા, કુદરતના સાધક હતા, સિદ્ધ હતા અને માનવ જાતિનું દિવ્ય નેત્ર હતા. તેઓ સંયમી છતાં સ્નેહશીલ હતા, તપસ્યામાં કઠોર છતાં અંદરથી કોમલ હતા. વૈરાગ્યમાં તેમને ભોગ અને જ્ઞાનમાં તેમની પરમ તૃપ્તિ હતી. તેમની ભિન્ન ઈચ્છાઓ સ્વાભાવિક રીતે વિશ્વજનનું હિત સાધવાનીજ હતી. ધર્મ અને જીવન, સુખ અને સાધના એ સર્વ તેમની પાસે અદ્વિતીય હતા. આવા મહાનુભાવ મુનિઓ પુનઃ ભારત ઉપર પ્રગટ થતા નથી, તે આ અવસર્પિણી કાલનોજ મહિમા છે.

જૈન સોળ સંસ્કાર.

૧૧ ચૂડાકરણ સંસ્કાર

દશમો કર્ણવેચ સંસ્કાર થયા પછી અગીઆરમો ચૂડાકરણ સંસ્કાર કરવામાં આવે છે. આ સંસ્કારમાં બાળકના બાલ વાળ ઉતારવામાં આવે છે. આજકાલ તે રીવાજ પ્રચલિત છે, પણ તે સંસ્કાર વિધિપૂર્વક કરવામાં આવતો નથી, તેથી તે નકામો ગણાય છે. કેટલીએક ક્રિયાઓ પૂર્વના સંસ્કારમાંથી ઉપજી હોય છે, પણ કાલે કરીને વિધિનો લોપ થવાથી તે ક્રિયા અવિધિથી થયા કરે છે. એટલે તે કરવાનું ફલ તદ્દન મલતું નથી. ચૂડાકરણ સંસ્કારને માટે પણ તેવુંજ બને છે. એ સંસ્કાર જન વર્ગમાં અવિધિથી અથવા મિથ્યાત્વથી મિશ્રિત થાય છે. ઘણાં અજ્ઞ શ્રાવકો પોતાના બાલકોના વાળ ઉતારવાને મિથ્યાત્વીઓના તીર્થમાં જાય છે, ગુજરાતમાં અંબાજી અને બહુચરાજીના નામથી પ્રખ્યાત એવા દેવીના સ્થાનોમાં સેંકડો ગૃહસ્થ શ્રાવકો ભાષા રાખી વાળ ઉતારાવવાને દોડયા જાય છે, એ અપશોષની વાત છે, એવા મિથ્યાત્વને માન આપનારા શ્રાવકો સંસ્કાર અને ધર્મ ઉભયથી બ્રષ્ઠ થાય છે.

આ ચૂડાકરણ સંસ્કાર હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, મૃગશિર,

જેત સાળ સંસ્કાર.

૨૧૭

જ્યેષ્ઠા, રેવતી, પુનર્વસુ, શ્રવણ, અને ધનિષ્ઠા, એટલા નક્ષત્રોમાં પ્રતિપદા, બીજ, ત્રીજ, પાંચમ, સાતમ, દશમ, અગીયારશ, અને તેરશ, એટલી તિથિઓમાં અને શુક્ર, સોમ, બુધ, એ વારમાં ચંદ્ર તથા તારાનું બલ જોઈને કરવામાં આવે છે. એ સંસ્કારમાં હજમત કરવાની છે, તેથી પર્વતા દિવસોમાં, યાત્રામાં, કે સ્નાન, બોજન અને આભૂષણની પછી એ સંસ્કાર કરવામાં આવતો નથી. તેમજ ત્રણ સંધ્યાકાલે, રાત્રિમાં, સંગ્રામમાં, ક્ષય તિથિમાં, અને પૂર્વે કરેલા તિથિવાર શિવાય બીજી તિથિ કે વારમાં તથા મંગલ કાર્યમાં ક્ષૌર કર્મ (હજમત) કરાતું નથી. તે સંસ્કાર કરતી વખતે ગુરૂ, શુક્ર અને બુધ, એ ત્રણ ગ્રહ દેંદ્ર એટલે લગ્નથી પહેલે, ચોથે, સાતમે અને દશમે હોવા જોઈએ. છઠ, આઠમ, એકાદશ, ત્રીમાસ. ચૌદશ અને નેત્ર એ તિથિઓ અને રવિ. શનિ અને મંગલ એ વાર તેમાં કડિપણ ચૂડાકરણ સંસ્કાર થતો નથી. તેમજ લગ્નથી બીજે, બારમે, પાંચમે, અને નવમે સ્થાને દૂરગ્રહ હોય તો ક્ષૌરક્રિયા (હજમત) થતી નથી. તે સ્થાને ગુરુગ્રહ હોય તો આ ચૂડાકરણ સંસ્કાર ધાય છે.

તેથી સૂર્યના બલવાલા માસમાં તથા ચંદ્ર અને તારાના બલવાલા દિવસમાં ઉપર કહેલ તિથિ, વાર તથા નક્ષત્રને નિર્ણય કરી કુલાચાર પ્રમાણે ચૂડાકરણ સંસ્કાર કરવો જોઈએ. તે સંસ્કાર કુલદેવતાની પ્રતિમાની સમક્ષ બીજા ગામમાં, વનમાં, પવેન ઉપર કે ઘરને વિશે કરી શકાય છે. જ્યારે તે સંસ્કાર કરવાને હોય ત્યારે શાસ્ત્રોક્ત રીતિ પ્રમાણે પૌષ્ટિક કર્મ કરવું જોઈએ. તે પછી પછી શિવાય આઠ માતાઓની પૂર્વવત્ પૂજા કરવામાં આવે છે ત્યારબાદ કુલાચારને અનુસારે પકવાન્ન વગેરેનું નૈવેદ્ય ધરવામાં આવે છે. તે પછી ગૃહસ્થ ગુરૂ સારી રીતે સ્નાન કરી બાલકને આસન ઉપર બેસારે છે. તે પછી ગૃહસ્થનાત્રની વિધિથી કરેલા જિનસ્નાત્રના જલ વડે શાંતિમંત્ર બોલી બાલકને સિંચન કરવામાં આવે છે. સિંચન કર્યા પછી પોતાના કુલની પરંપરાએ

૨૬૮

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

હજમત કરનારા નાપિતને હાથે મુંડન કરાવવું, બ્રાહ્મણ, સત્રિય, અને વૈશ્યને મસ્તકના મધ્ય ભાગે શિખા રાખી મુંડન કરાવવું. અને શૂદ્રને બધા મસ્તક પર મુંડન કરાવવું.

મુંડન કરાવવા પેહેલા શ્રાવક શિશુના મસ્તકપર જ્યારે ત્રીયાદકતું સિંચન કરવામાં આવે છે, ત્યારે નીચેનો જૈન વેદ-મંત્ર સાત વાર બોલવાનો છે.

“ ॐ અહ્ં ધ્રુવમાયુર્ધ્રુવમારોગ્યં ધ્રુવાઃ શ્રિયો ધ્રુવં કુલં ધ્રુવં યશો ધ્રુવં તેજો ધ્રુવં કર્મ ધ્રુવા ચ ગુણસંતતિરસ્તુ અહ્ં ॐ ”

“ આ ચૂડાકરણ સંસ્કાર જેને કરેલો છે, એવા બાલકને આયુષ્ય, આરોગ્ય, લક્ષ્મી, કુલ, યશ, તેજ, કર્મ, અને ગુણોની સંતતિ ધ્રુવ—નિશ્ચલ થાયો. ”

આ મંત્રનો જ્ઞાતવાર ઉચ્ચાર કરી બાલકને સિંચન કરવું, તે વખતે ગીત ગાવા અને વાજિંત્રો વગાડવા.

તે પછી પંચપરમેષ્ઠી મંત્રનો પાઠ કરી બાલકને તે આસન ઉપરથી ઉઠાડી સ્નાન કરાવવું. સ્નાન કરાવ્યા પછી બાલકને શરીરે સુગંધી ચંદનનો લેપ કરી, સ્વેત વસ્ત્ર પેહેરાવી વિવિધ જાતના આભૂષણો પેહેરાવવા. તે પછી તેને ધર્મમંદિરમાં લઈ જઈ પૂર્વની રીતિ પ્રમાણે મંડલી પૂજા અને ગુરૂને વંદના કરાવવી. તેમજ વાસશ્લેષ નખાવવો. તે પછી સત્પાત્ર સાધુઓને શુદ્ધ વસ્ત્ર, અન્ન, પાત્ર અને વદ્વિકૃતિના દાન આપવા. અને ગૃહસ્થ ગુરૂને વસ્ત્ર, તથા સુવર્ણના દાન દેવા. મુંડન કરનારા નાપિતને વસ્ત્ર અને કંકણતું દાન કરવું.

આ પ્રમાણે અહિં આ લઘુ સંસ્કાર પૂરો થાય છે. આ પવિત્ર સંસ્કારનો હેતુ પણ ધાર્મિક વૃત્તિને ઉત્તેજિત કરનાર અને લવિષ્યમાં શ્રાવકસંતાનને આયુષ્ય, આરોગ્ય, લક્ષ્મી, કુલ, યશ, તેજ, કર્મ અને ગુણોની વૃદ્ધિને સૂચવનારો છે; જે વેદ મંત્રના અર્થ ઉપરથી જણાઈ આવે છે.